

5 söndagen efter pingst 26 juni 2016

Är det någon som vet var världens centrum är? Eller har du någon gång fått höra: Tror du att du är världens centrum? Den som behärskas av jantelagen och själv vill vara något ställer sådana frågor! Den som själv vill vara NÅGONTING.

Jaaa! det är du som är världens centrum! Där du lever ditt liv är du i centrum, om du sen är med andra människor, så har de sitt världens centrum, eller om du är själv eller ensam, så är du i världens centrum. ALLA MÄNSKOR i världen är i sitt världens centrum. Vi står var och en i centrum mitt i våra egna liv, med vad vi ser, hör och känner av allt kring oss. Vad vi dras med i, vad vi är drabbade av var och en. Det finns liksom ingen plats som är världens centrum. Jorden är befolkad av människor som alla, var och en har sitt centrum.

Ett centrum-värde ger Jesus till Petrus och hans fiskelag. Ja, det finns många olika fiskelag på jorden. Således är du och Petrus i centrum, som skall sluta med ytliga och lätta fiskefängen, utan arbeta på djupet. Den som inte som Petrus kan säga: lämna mig, Herre, jag är en syndare, har aldrig fiskat på djupet, aldrig sökt på djupet, aldrig öppnat sin själ på djupet. Jesus är intresserad av ditt centrum. Dina och mina rädslor, allt kamouflage allt som hämmar arbetet på djupet. Det ytliga är när vi njuter av att höra andra säga: vad duktig du är. Men som lärjungarna fick vi ingenting; först på djupet i det dolda djupen i vår själ, låter Frälsaren oss fånga in vårt eget centrum, som sammanfaller med hans centrum: korset. Han offrade ytan för djupet. Han vill att vi ska offra ytan för djupet. Då får också vårt centrum del av djupet och själens skönhet som är introvert. Inåt söker vi i oss för att för varje dag bli mer och mer den mänska vi är ämnade att vara: en Jesusmärkt mänska som ser sitt beroende av honom som ger växten och vårt beroende av vårt fiskelag: vi är tvungna att arbeta hårt och kärleksfullt och respektfullt för att bevara en sammanhållning. Vi är någonting som kristna genom vår tro, vår eget centrum förenat med korsets centrum.

Jesus har en god strategi när det är fullt av människor kring honom: han står i en båt en bit utanför stranden. Din strand, för att synas, höras och kännas för dej!

Han säger att vi skall hjälpas åt: han liksom bjuder in olika fiskelag; han liksom berättar att vi tillhör olika fiskelag, men i samma uppdrag. Snegla inte med jantelagen på varandra! det är yta och lågvattennivå!

I musikens värld som vi med tilltagande styrka nu har kommit in i under orgelfestivalens vecka, används termen DIMINUENDO för avtagande ljudstyrka; svagare och kanske skönare, mildare – det som själen behöver – som att få vila i Guds famn.

Men världen, där vi alla är med vårt värdefulla centrum, lever i ett CRESCENDO – en tilltagande ljudstyrka; världen rent av larmar med råhet, våldtäkter, skamligheter, ynkligheter, marknadskrafterna, det redliga arbetet som Kyrkans Herre välsignar, gråter ändå nu krokodiltårar, skotten ekar besinningslöst mot de fattiga och oskyldiga i världens olika fiskelag. Det är de svaga, de fattigare och fattiga i världen som bär upp tårtan för de rika. Därför lever vi i ett CRESCENDO – bakom detta kommer ny musik, som de fattiga i världen komponerar, de som kämpar med tomma bragder för ett barmhärtigt fiskelag. Vi kommer att få höra musik liksom Fångarnas kör av Giuseppe Verdi! Eller en ofullbordad symfoni som vi mitt i det omöjliga önskar vara med och fullborda. Vårt centrum sammanfaller med Kristi centrum. We shall overcome!

Den ensamma rösten i kören, är inte ensam, den rösten är din, du är som solisten vars egna centrum sammanfaller med centrum i Frälsarens kors och vars korsarmar sjunger i Andens vind – uppåt och nedåt: närmare Gud! och till varandra: närmare varandra i ett enda fiskelag, som en enda kör med en hemfärdssång. Alltid i allting!

Må Guds Frid som övergår allt förstånd bevara våra hjärtan och våra tankar i Jesus Kristus! Amen